

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theophili Bernardini E Societate Iesv De Religiosæ Perseverantiae Præsidiis Libri XI. ...

Bernardin, Théophile

Antverpiae, 1622

21. Qua[m] certa sit Religioso viro spes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47032)

Dominus? Respicite, filij, nationes hominum: & scitote, quia nullus sperauit in Domino, & confusus est. Quis enim permansit in mandatis eius & derelictus est: aut quis inuocauit eum, & despexit illum?

CAPVT XXI.

Quàm certa sit Religioso viro spes.

Sed accipe postremum eumque copiosissimum spei in æternum profuturae fontem, neimpè à sæculi tumultibus ad Religiosæ vitæ quietem euocatum esse; Nec enim fecit taliter Dominus omni nationi, nec iudicia sua manifestauit eis. Scimus autem verè dictum, Quos predestinauit, hos & vocauit; & quos vocauit, hos & iustificauit: quos autem iustificauit, illos & glorificauit. Dona quippe Dei sine penitentia sunt, & ad perfectiora, constantia, & æterna perducunt: ideoque vbi vocationem, ac maximè insigniorem vocationem vides, argumentum vides saluare volentis Dei. Et quoniam eleganter atque diffusè, qui omnium manibus teritur Hieronymus Platus id persecutus est, non agam pluribus, in memoriam reuocabo Domini nostri Iesu Christi, nulla vniquam delendam obliuione sententiam; Nemo est qui reliquit domum, aut parentes, aut fratres propter regnum Dei, & non recipiat multò plura in hoc tempore, & in sæculo futuro vitam æternam. Potueruntne, vel affirmatiùs, vel copiosius, animi & corporis bona promitti? tali que promissione, in publicas tabulas, Spiritu sancto contestante descriptâ, quid iam dubitationis possit emergere? in quascumque redigaris angustias, quidquid è præterita, quidquid è præsentis vita molestiæ ingeratur, vadem habes Christum Iesum; adiro, conqueritor. En Domine, centuplum in hac vita promissisti, & vitam deinceps æternam; vbi centuplum in his angustijs? vbi in hac morte vita? Veritatem verborum tuorum demonstra mihi Domine, & misericordiam tuam ne deneges mihi. Profectò, si ita fidenter accedis, numquam sine leuamento recedes. Experieris, ne dubita; tantummodo, obsecro te frater, verbis inquam Apostoli, Obsecro, vt dignè ambules vocatione qua vocatus es, cum omni humilitate & mansuetudine, cum patientia, supportando inuicem in caritate, sollicitus seruare unitatem spiritus in vinculo pacis. Hic iuxta propheticum promissum, lactaberis à Domino, & vitatores qui te excolant sortieris, & erit tibi vallis Achor ad aperendam spem, & sponsaberis Deo in sempiternum, sponsaberis in iustitia & iudicio, & in misericordia & miserationibus.

S. Bernardus epistola centesima septima, vult vnumquemque qui se à peccatorum cupiditatumque improbo dominatu creptum videt, certam hinc spem salutis haurire, sibi que etiam cetera præstò futura spondere: quod ipsum quoniam de vocatione Religiosa, Religioso que homini longè veriùs dici potest,

test, adscribam eius verba, & quia plena pietatis, & quia certum perseverantia pignus pollicentur. Cum peccator, Sole illucescente iustitia, abicēis operibus tenebrarum, induitur arma lucis: & is quem prior vita ac propria conscientia, tamquam re vera filium gebenna deputauerat ardoribus sempiternis, ad tantam visitatione se Orientis ex alto dignationem respirans, gloriari etiam incipit prater spem in spe glorie filiorum Dei, exultans nouo in lumine speculari, & dicit; Signatum est super nos lumen vultus tui Domine, dedisti letitiam in corde meo. O Domine, quid est homo, quia innotuisti ei: aut filius hominis, quia reputas eum? Iam se, o bone Pater, vermis vilissimus, & odio dignissimus sempiterno, tamen confidit amari: quoniam se sentit amari, imò quia se amari presentit, non red. amare confunditur. Iam apparet in lumine tuo, o inaccessible lux, quid boni penes te, etiam cum malus esset, miserum maneret homunculum. Amat proinde non immerito, quia amatus est sine merito. Amat sine fine, quia sine principio se cognoscit amatum. Agnosce, o homo, consilium Dei in iustificatione tua. Presens namque iustificatio, est quadam ad futuram gloriam preparatio. Aut certe predestinatio, ipsa potius preparatio est: iustificatio autem, magis iam appropinquatio. & mox; Nemo se amari diffidat, qui iam amat. Habes dilectionis pignus, Spiritum, habes & testem fidelem Iesum, & hunc crucifixum. O geminum ipsumque firmissimum, Dei erga nos amoris argumentum! Christus moritur, & meretur amari: Spiritus afficit, & facit amari, &c. Quanta confusio, Dei filium ingratis oculis cernere morientem! Quod quidem facile contingit si desit Spiritus. Nunc autem quia caritas Dei diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum sanctum qui datus est nobis, amari amamus; amantes, amplius mereamur amari. Si enim cum adhuc inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem filij eius, multo magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius. Quid enim qui proprio filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, non etiam omnia cum illo daturus est nobis? Quam miserandi, qui ad tam iucundum salutis indicium, nullum adhuc tenent sua vocationis testimonium! Domine quis credidit auditui nostro? O vitanam saperent & intelligerent! verum nisi crediderint non intelligent. O infelices, seculi male securi amatores! vestram seorsum à iustis consilium. Ita Bernardus paucis intermedijs omittis.

Rom. 5.

lib. de Mens.
crucis, in
latitud.

Verum ne longior euadam, hinc finio breuissima in Deum sperandi capita. D. Anselmo referens. His enim verbis conuerso ad Deum sermone loquitur; Sunt causa septem, quae cogunt nos tuae confidere bonitati. Prima, quia iustum iustum desiderium tu das. Et ad quid dares, nisi etiam velles exaudire? Secunda, quia non ad nostram utilitatem, sed ad tuam gloriam volumus exaudiri. Tertia, quia maiora quae pro nobis fecisti, animant nos ut etiam de minoribus confidamus. Omnia enim quae petere possumus, longe minora sunt, quam quod dignanter pro nobis es incarnatus & passus. Quarta, quia tam facile est, apud te, in maximis, quam in minimis exaudire. Quinta, quia nos ad hoc prouocat tuae consideratio bonitatis. Sexta, quia intercessorem te Iesu Christo, habemus, & omnes Sanctos. Septima, quia infinitam ad nos habes bonitatem. Si enim modica dilectio, quam ad te habemus, ad hoc nos cogit, ut in omnibus tuae voluntati libenter

benter parere velimus, cur idem de inassimabili dilectione tua non presumeremus? alio-
qui fideiiores vellemus apparere quam tu, si tales nos tibi exhiberemus, qualem te nobis, e
conuerso, non crederemus. Hæc D. Anselmus.

Obseruandum autem hic est, nobis quidem esse prouidendum, vt bene
sperandi rationes omnes & causas mente complectamur, memoriaque quam
creberrimè occurfare curemus: Si tamen quæpiam est, qua minùs permoue-
mur, quamve minùs capimus, aut in qua non nihil est quod nos deficit, non est
cur idcirco fatigemur, vegetusque spei vigor elanguescat; satis est vt à ceteris
roboretur, vel etiam ab vnica benè fidendi causa. Veluti, si (quod ad secun-
dam à D. Anselmo positam causam spectat) minùs comperio desideria mea in
Dei laudem ferri, vereorque ne mei ipsius amore ducar: erit quidem, vnde me
ipse reprehendere, & in posterum ad perfectiora stimulare debeam; at interim,
cur non sperabo in Domino, & quas à me non habeo, ab eius bonitate, prou-
dentia, beneficentia, sperandi rationes petam? Omninò id longè satius; exile est
enim, facileque conuellitur, quidquid fallente hominum arte consurgit; at fir-
mum est & perennat, quod sui ortus & auctus fundamenta, ab vno posita Deo,
in eundem, eiusdem ope sustollit.

LIBER SEXTVS,

De Orationis præsidio.

Sperem eam de qua proximè dictum est, vel sequitur, vel vehemen-
ter confirmat oratio: adeoque hæc sunt connexa, vt neque ad ora-
tionem sine spe, quisquam possit accedere, neque iusta bonorum
impetratorum spes esse possit sine oratione, cum oratio posita
sit à Deo, omnium, atque adeò perseverantiæ obtinendæ via. *Pe- Matth. 7.*
rite, inquit Dominus, & dabitur vobis, querite, & inuenietis; pulsate, & aperietur vo-
bis. Omnis enim qui petit accipit, & qui querit inuenit, & pulsanti aperietur. Omnia que- *Marc. 11.*
cumque orantes petitis credite quia accipietis, & euenient vobis. Itaque Timor, Spes, O-
ratio firmissima sunt ad perseverandum præsidia, dictum de prioribus, de poste-
riore dicendum.